

ס' ב' בזה) היינו דעל רבינו שמואל שמעלקי
 אין לו פירכא. ובעל הפלאה רבינו פנחס
 דומה לו. היינו פנחס זה אליהו והבין
 אז ילא הגאון והחסיד מהררש"ש מרש לקנא
 קנאת החסידים וכתב מכתב המלא תוכחת
 מגולה מיראה וענוה מסותרת לחכמי ק"ק
 בראד על אשר בלי שום דרישה ומקירה
 אם אמת נכון הדבר. ילאו לחרף מערכת
 החסידים לרדוף אותם חנם: "וכו' והמכת'
 הזה היה ביד דודי וכו' מ' מאיר אליהו
 מו"ץ פה אוסטרעא וכו' כאשר קראתי בו
 ויהי בפי כדבש למחוק ראיתי כי מוסר
 וענוה ימירה ניכר מכותלי המכתב ולב מלא
 געגועים קרוע ומורתח על הפרץ הרחב
 שנפרץ בישראל וכו' העתקתי אותו (במקום
 שנעששו האותיות מרוב ימים ולא יכולתי
 לעמוד ולהעתיק את התיבה נקדתי [...]
 ולפעמים תקנתי את הלשון והלגתי בחלי
 מרובע) והנני נותן אותו לפני הקוראים.
 ואם גם שנאתם גם קנאתם של המתנגדים
 והחסידים כבר אבדה נשתקע אש המחלוקת
 ושלום בין המתנגדים והחסידים. אכן מעל
 לוחות ספרי דברי הימים לא נמחו הדברים
 והיה במקום שכתובים דברי המתנגדים יהיו
 כתובים גם דברי המקנא מולד החסידים.
 גליתי להם מטמון יקר מפז ומכתם אופיר
 והיה זה שכרי. מנחם מענדיל ביבער
 מאוסטרעא:

דברי שמואל

העתק מאגרת הרב הגאון המפורסם
 מו"ה שמעלקי אב"ד דק"ק ניקלשפורג
 ששלח אל הגאונים המפורסמים דק"ק
 בראדי בשנת תקק"ב לפ"ק

(נה) אל אליהו בנ"י הפרתמים
 והנשואים והרמים. לבושי
 עדי עם שנים. ה"ה ראשים רוזנים
 קלונים התורנים והרזנים. מסולאים
 בפז ודרכמונים. הנגידים המפורסמים
 מנהלי עדת לאן קדשים דק"ק בראדי
 כל

ש"ה שמואל הוא הרב הגאון החמתי מופה"ד
 והדרו מוסר"ר שמואל שמעלקי הלוי הורוויץ
 זל"ה אב"ד ור"מ דק"ק נ"ש נודע ומפורסם
 בתבל כי מלמד שהיה גאון גדול כאחד מן
 הגדולים בדורו היה גם חסיד ועניו קדוש
 מופלג הלך בדרכי החסידות והוא עם אחיו
 הגאון והלדיק החמתי מאוה"ג מהור"ר
 פנחס זללה"ה בעל הפלאה נטו אחרי המגיד
 ממעצריעטש זוק"ל והיו תלמידים מובהקים
 אליו [אמר המעתיק במכתב הרב מסעראלק
 כ' בשם הרב ר' אליעזר מאוליינאב אשר
 זקני הר"ר שמעלקי מרש הי' מקודם תלמיד
 הג"מ ילחק חריף אבד"ק סאמביר בהג"מ
 יוסף משה אבד"ק הנ"ל בע"ס מגיד משנה
 על משנת חסידים] ויהי בעת אשר התלקחה
 אש המחלוקת בין הגאון מוילנא ובין
 תלמידיו הבעש"ט ז"ל וכל ארץ ליטא חרדה
 ורנזה מקול החרס אשר החרמו בוילנא
 וביביותיה את כת החסידים בשנת תקל"ב
 ח' ניסן בהסכם ובהחלט הבר"ץ וראשי
 עדת ווילנא ובראשם הגר"א ז"ל (וכ"כ בס'
 רבינו אליהו מוילנא. ודלא כמש"כ בס'
 קריה נאמנה (דף קל"ח) כי החרס הראשון
 נעשה בשנת תקל"ז) והכריזו בכל הערים
 הגדולות ווילנא הורדנא בריסק מינסק
 שקלאב לרדוף את החסידים בכל חוקק
 ועו שלא להתחבר עמהם לבוא בבית
 עמהם או לעמוד בקהל עדתם ושלא לאכול
 משחיתתם כידוע לכל הקורא בספרי כותבי
 הימים ההם. כפי הנראה הלכו גם חכמי
 עיר בראדי שהיתה אז מלאה חכמים
 וסופרים אחר עלת הגאון ז"ל רדפו את
 החסידים מנחה הדריכוס החרמו אותם
 נהגום לחרפה ולכלמה. [אמר המעתיק
 מפורסם בעולם כי הגר"א מוילנא בגדל
 התנגדותו על תלמידיו הבעש"ט ז"ל. אמר
 על זקניי האחים הגה"ק הררש"ש מרש
 ובעל הפלאה בזה"ל לכולהו אית לי פירכא
 לבר משמואל (כלשון הש"ס מגילה (דף ז'
 פ"א). ופנחס זה אליהו (עיין בפרקי דר"א
 פכ"ט ובזוה"ק לך דל"ג ובחיו"ב"ע שמות
 ד'. ועיין בס' תורה מליון שנה ה' ח"ב